

ת"פ 44933/09/12 - מדינת ישראל נגד אליהו בר-און - עניינו הסתיים, אהוביה קפלון

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44933-09-12 מדינת ישראל נ' בר-און ואח' ת"פ 13 מאי 2015
8071-03-11 מדינת ישראל נ' קפלון

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. אליהו בר-און - עניינו הסתיים
2. אהוביה קפלון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רות צמח

הנאשם 2 בעצמו וב"כ עו"ד אריאלה גואטה [מטעם הסניגוריה הציבורית]

גזר דין (נאשם 2)

1. נאשם 2, אהוביה קפלון יליד 1991 (להלן גם - "**הנאשם**"), הודה בעובדות שני כתבי אישום במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של סיוע להפרעה לשוטרי במילוי תפקידו וסיוע להתחזות כאחד (ת"פ 44933-09-12) ועבירות של התפרעות, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו והחזקת סכין שלא כדין (ת"פ 8071-03-11).

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 44933-09-12, ביום 25.2.2010 סמוך לשעה 23:00, בכניסה לעיר אריאל, עוכב נאשם 1 על ידי שוטרי ונתבקש להזדהות. נאשם 1 מסר לשוטרי את פרטיו של נאשם 2, ובהמשך, כאשר לא ידע למסור פרטים הנוגעים לזהותו של האחרון, עוכב לתחנת אריאל. בעת שהוסע בניידת לתחנת המשטרה שלח נאשם 1 לנאשם 2 מספר הודעות טקסט בהן ביקש ממנו למסור לו את כתובתו המדויקת ופרטי קרובי משפחתו. נאשם 2 מסר לנאשם 1 בהודעות טקסט את הפרטים האמורים וביקשו לעדכנו מה קורה ואם צריך לפנות לעמותת חוננו.

לפי עובדות כתב האישום בת"פ 8071-03-11, ביום 2.12.2009, במטע זיתים שמעל צומת יצהר, התקהל

הנאשם יחד עם 15 אחרים התקהלות אסורה והחל לבצע את מטרתה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, בכך שהשליך אבנים לעבר כביש 60, שעה שחלפו בו כלי רכב פלסטינים. הנאשם וארבעה אחרים היו רעולי פנים. משזיהה הנאשם שקצין מג"ב שמילא אותה עת את תפקידו הבחין בו, הוריד את כיסוי הראש מעל פניו ונמלט לתוך המטע כשהשוטר רודף אחריו. באותן נסיבות החזיק הנאשם בסכין בעלת להב מתקבע מחוץ לתחום ביתו או חצריו.

3. אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות.

4. בהתאם להסדר דיוני בין הצדדים נתבקש שירות המבחן לערוך תסקיר אודות הנאשם, שיבחן בין היתר את עתירתו לביטול ההרשעה.

שירות המבחן הגיש בעניינו של הנאשם ארבעה תסקירים. התסקיר הראשון התייחס לת"פ 8071-03-11 בלבד ויתר התסקירים התייחסו לשני כתבי האישום. מהתסקירים שהוגשו עולה כי הנאשם התקשה לקבל אחריות למעשיו במסגרת ת"פ 8071-03-11, טען כי צפה במתרחש מתוך "סקרנות" ולא היה מעורב באופן ישיר. הנאשם שלל את השלכת האבנים בה הודה וציין כי הסכין שנתפסה ברשותו הייתה מיועדת לתיקונים. הנאשם התקשה בלקיחת אחריות גם על המעשה מושא ת"פ 44933-09-12, וחזר וטען כי תחילה לא היה מודע לכוונותיו של נאשם 1. שירות המבחן התרשם מחזרתיות באשר לאופן התייחסותו ותגובותיו של הנאשם בהתנהלותו בשני האירועים.

עם זה, הנאשם הבהיר כי התנתק מחברה שולית בה היה מעורב בתקופה בה בוצעו העבירות, כיום הוא עובד בעבודה מסודרת ולא נפתחו נגדו תיקי משטרה חדשים. לפיכך המליץ שירות המבחן בסיכומו של דבר לחייב את הנאשם בשל"צ.

שירות המבחן לא מצא כי הנאשם ייפגע באופן קונקרטי כתוצאה מהרשעתו בדין, ונמנה מהמלצה לאי הרשעתו.

5. ב"כ המאשימה, עו"ד רות צמח, טענה כי אין במקרה זה מקום לביטול ההרשעה. התובעת הצביעה על חומרת מעשי הנאשם (הוגש צילום הסכין - תע/1) וטענה כי במקרה זה מן הראוי להורות על מאסר קצר, שיכול שירוצה בעבודות שירות.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד אריאלה גואטה, ציינה כי העבירות בוצעו על ידי הנאשם בגיל צעיר וכי מאז המעשים עברו חמש שנים ולא נפתחו תיקים חדשים. היא בקשה לתת משקל לכך שהנאשם התנתק מן החברה השולית שהיה חלק ממנה בעבר והעתיק את מקום מגוריו ליישובי עוטף עזה. לדבריה המעשים בוצעו תוך היגררות חברתית. הסנגורית הגישה מכתבים מרגשים מאבי הנאשם, מרכז התרבות של קיבוץ חולית (בו נקלט הנאשם) וממעסיקו של הנאשם. הכותבים עמדו על תכונותיו הטובות של הנאשם ועל אופיו הטוב. נתבקשתי לבטל את הרשעת הנאשם, למרות האמור בתסקיר.

הנאשם בדברו האחרון לעונש התנצל על מה שהיה ולקח אחריות על מעשיו.

דין

7. בעניינו של נאשם 1 (שותפו של הנאשם לת"פ 44933-09-12 אך לא להליך הנוסף) הגעתי למסקנה כי ניתן לוותר על הרשעה בפלילים. לא כך בעניינו של הנאשם.

8. ההבחנה בין הנאשם לנאשם 1 נעוצה בשניים אלה: ראשית, נאשם 1 הסתבך בביצוע האמור בכתב האישום המתוקן בת"פ 44933-09-12 בלבד. אין לו חלק במעשים החמורים מושא ת"פ 8071-03-11. שנית, נאשם 1 נטל אחריות מלאה על מעשיו. כמפורט בתסקירים שהוגשו אודותיו, הנאשם שלפניי התקשה ליטול אחריות למעשיו ותרץ אותם בתירוצים מתירוצים שונים.

למרות גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, השינוי שעבר מאז והעובדה כי לא נפתחו נגדו תיקים אחרים, במקרה בו לא מוכחת פגיעה קונקרטית הנני סבור כי לא ראוי לוותר על האינטרסים הכלליים הטמונים בהרשעת בגיר שביצע עבירות פליליות כאשר הנאשם אינו מגלה תובנה מספקת למעשי העבר שביצע. המעשים שביצע הנאשם אינם קלי ערך וברגיל מצדיקים הרשעה. במיוחד נכון הדבר ביחס למעשי ההתפרעות והחזקת הסכין מושא ת"פ 8071-03-11. משכך לא מצאתי כי בעניינו של הנאשם שלפניי עתיד להיווצר פער בלתי סביר בין התועלת שבהרשעתו לבין צרכי שיקומו.

9. שונה הדבר ביחס לעונש.

העונש שאשית על הנאשם שלפניי חייב להיות מושפע, בשל עקרון אחידות הענישה, מן הטיפול העונשי לו זכה נאשם 1, שהוא ללא ספק העבריין העיקרי בת"פ 44933-09-12, וכן מן השיהוי בהגשת שני כתבי אישום, מן העובדה כי הנאשם שינה את אורחות חייו ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים, וכן מהודאתו של הנאשם על חסכון הזמן השיפוטי הגלום בה ויתר הנסיבות שעלו בתסקירים ובטיעוני ההגנה. שקלתי גם את העובדה כי עונש מאסר בעבודות שירות יוציא את הנאשם ממעגל העבודה.

האמור לעיל מצדיק חיוב הנאשם בשל"צ ובעונשים צופי פני העתיד בלבד, ולא במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, כעתירת המאשימה.

10. שקלתי את מלוא טיעוני הצדדים והנסיבות לקולה ולחומרה והריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

· מאסר על תנאי בן שלושה חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שנתיים לא יעבור עבירה בה הורשע.

- של"צ בהיקף 180 שעות כפי התוכנית שגיבש שירות המבחן. הזהרתי את הנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ ניתן יהיה להוסיף על עונשו.
- הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מן העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות ייאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד אייר תשע"ה, 13 מאי 2015, במעמד הנוכחים.